

753 I.H. - Intemeierea Romei

Potrivit traditiei istorice romane, la originea poporului roman se afla Eneas, mare preot al Troiei, cel care salveaza zeii troieni In momentul dezastrului cetatii In fata aheilor.

Eneas reuseste sa fuga cu statuetele protectoare si focul sfant din vatra orasului iar apoi, dupa ce strabate marile In cautarea unui loc prielnic pentru reInfiintarea lui, se stabileste In Peninsula Italica unde fondeaza orasul Alba Longa (In provincia Latium). In secolul al VIII-lea I.H., doi urmasi ai sai, gemenii Romulus si Remus, care fusesera crescuti de o lupoaica dupa ce unchiul lor, care ravnea sa ocupe tronul cetatii, ceruse sa fie omorati, au hotarat sa ridice un oras pe locul unde fusesera alaptati de lupoaica. Numele Intemeietorului noului oras, ca si asezarea sa exacta au fost decise de zei si comunicate prin zborul vulturilor.

Romulus a fost desemnat fondator al orasului de pe malul Tibrului, apoi el a Indeplinit ritualurile cerute de un asemenea eveniment: purificarea sacra a locuitorilor, prin trecerea acestora deasupra unui foc aprins, stabilirea altarului pentru vatra sfanta a orasului, saparea brazdei cu un brazdar de arama atasat la un plug tras de un taur alb si de o vaca alba, pentru a marca incinta asezarii.

Brazda era considerata sfanta, neputand fi Incalcata de nimeni. Potrivit traditiei, Remus, fratele lui Romulus, a Incalcat interdictia si a fost ucis In lupta de acesta din urma. Apoi au fost ridicate zidurile cetatii, la randul lor sacre. Romulus a fost primul rege din seria celor sapte regi care au domnit la Roma pana In anul 509 I.H. Dupa moarte, a fost trecut In randul zeilor, cultul sau fiind celebrat Intr-un templu.